

ת"פ 14871/09/12 - נתנאל ימיני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 14871-09-12 מדינת ישראל נ' ימיני
תיק חיצוני: 0-3820-20110-0782

מספר בקשה: 6

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מבקש	נתנאל ימיני
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
	ע"י פרלקיטות מחוז דרום - מחלקה אזרחית

החלטה

לפני בקשת המבקש להורות על ביטול צו מאסר שהוצא כנגדו חלף קנס שלא שילם.

1. ביום 05/07/15 הוצג הסדר טיעון במסגרתו הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, ובית המשפט הטיל עליו, בין היתר, קנס בסך 4,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורת הקנס.

בית המשפט, במעמד גזר הדין, בנוכחות המבקש ובא כוחו, הורה כי הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01/09/15.

2. ממועד זה ועד היום טרם שולם הקנס על ידי המבקש ומשכך, ביום 31/01/21 נחתם על ידי בית המשפט צו מאסר עקב אי תשלום קנס.

3. ביום 10/03/21, משנודע למבקש כי תלוי ועומד כנגדו צו מאסר, פנה לבית המשפט בבקשה לבטל הצו. בבקשתו ציין כי לא שילם הקנס כיוון שמדובר בקנס ישן שכלל לא זכר דבר קיומו.

עוד ביקש כי בית המשפט יורה על פריסת תשלומים של החוב על מנת שיוכל לעמוד בתשלום הקנס, וזאת לאור מצבו הכלכלי בעקבות משבר הקורונה בגינו לא עבד במשך 8 חודשים.

4. המשיבה התנגדה לבקשה.

בתגובתה מיום 14/03/21 ציינה כי עסקינן במבקש שלו לא פחות מ-16 תיקי חוב פתוחים בגין דוחות, אגרות וקנסות שונים. עוד ציינה בתגובתה כי המבקש היה מודע לקיום הקנס שכן גזר הדין מיום 05/07/15 ניתן בנוכחותו.

עמוד 1

בתגובתה טענה כי ביום 30/06/16, ומשלא שילם המבקש את הקנס, הועבר הטיפול למרכז לגביית קנסות. מאז, נשלחו למבקש 2 דרישות לתשלום החוב - האחת, בדואר רגיל לכתובתו המעודכנת במרשם האוכלוסין, והשנייה בדואר רשום שחזר משהדואר לא נדרש, דבר המהווה אישור מסירה כדין בהתאם להלכה הפסוקה (ראו: **נספח ג' לתגובה מיום 14/03/21**).

מעבר לאמור, ציינה המשיבה כי ביום 27/11/16 המבקש עצמו פנה בבקשה לפריסת חוב זה, ובהחלטת המרכז לגביית קנסות נפרס החוב ל-4 תשלומים. על אף האמור, המבקש לא שילם כל תשלום לטובת תשלום הקנס.

יצוין כי במעמד הדיון בבקשה טען המבקש כי לא פנה להסדרת חוב זה אלא חוב אחר.

משכך, ביום 16/03/21 העבירה המשיבה מסמך ממנו עולה כי בעניין חוב זה, שמספרו במרכז לגביית קנסות 7103194, אכן הוגשה בקשה על ידי החייב, הוא המבקש, ואף ניתנה החלטה כנטען על ידה (ראו: **נספחים א' ו-ג' לתגובה מיום 16/03/21 ונספח א' לתגובה מיום 14/03/21**).

ודוק, בשונה מהאמור בתגובת המבקש מיום 16/03/21, הכתובת: 'דוכיפת 4/2 יבנה' היא הדירה בה אותרה אשת המבקש בעת שבוצעה ההמצאה למכתב ההתראה ועל כן מדובר בכתובת המגורים הידועה בעניינו.

לא זו אף זו, המשיבה טענה כי נקטה בהליכי גבייה, וביום 02/12/18 הוטלו עיקולים על חשבון בנק וביטוח לאומי שאף הם לא הובילו להסדרת החוב על ידי המבקש.

גם כאן, במעמד הדיון, הכחיש המבקש הטלת העיקולים, אך המבקשת העבירה מסמך ממנו עולה כי פעולה זו אכן בוצעה (ראו: **נספח ב' לתגובה מיום 16/03/21**).

משפעולות אלה לא הובילו להסדרת החוב, פעל המרכז לגביית קנסות בהליך של מימוש פקודת מאסר חלף קנס בהתאם להלכת גוסקוב (ראו: **רע"פ 837/12 מדינת ישראל נגד אולג גוסקוב (20/11/12)**) וביום 13/03/19 נשלחה התראה למבקש - אלא שזה לא אותר. ביום 25/10/20, הומצאה ההתראה לידי אשת המבקש (ראו: **נספח ה' לתגובה מיום 14/03/21**).

משהמבקש לא הסדיר את חובו, ביום 14/01/21 הופקה פקודת מאסר, וביום 25/02/21, משנחתמה הפקודה על ידי בית המשפט - הועברה הפקודה לטיפול משטרת ישראל.

לאור המפורט טענה המשיבה כי היא עמדה בכל הדרישות שנקבעו בחוק ובפסיקה - המבקש ידע על קיום החוב, נשלחו לו דרישות חוב, ניתנה לו אפשרות להסדיר את החוב תוך פריסת תשלומים, ואף הומצאה לו התראה לפני הפעלת פקודת מאסר שגם בה ניתנה לו אפשרות לפנות למרכז לגביית קנסות לצורך הסדרת חובו. משלא שילם המבקש כל תשלום לטובת החוב, בשים לב לזמן הרב שחלף מאז שהיה עליו לשלם חובו ועד הפעלת פקודת המאסר - יש לדחות הבקשה לביטול פקודת המאסר.

בכל הנוגע לבקשה לפריסת תשלומים, ציינה המבקשת כי בהתאם להלכה הפסוקה, סמכות ליתן החלטה בבקשה כזו מסורה למרכז לגביית קנסות.

המבקשת אף הפנתה לפסק דינו של בית המשפט העליון אשר קבע כי הסמכות לבטל פקודת מאסר נותנה לבית המשפט, אך כי על בית המשפט לעשות שימוש בסמכות זו במשורה בלבד (ראו: ע"פ 4919/14 שמעון אזולאי נגד מדינת ישראל, 06/03/17) (להלן: "הלכת אזולאי").

5. במעמד הדיון בבקשה טען המבקש כי על אף שנכח במעמד מתן גזר הדין לא הבין כי ירצה מאסר ככל שלא ישלם את הקנס אשר הוטל עליו, וכי המתין שבא כוחו יעביר לידי השוברים לתשלום הקנס.

המבקש הכחיש כי פנה בשלב כלשהו להסדרת חוב זה וכי הוטל עיקול כלשהו על חשבונותיו - אלא שכאמור, טענות אלה נסתרו במסמכם שצורפו לתגובת המשיבה מיום 16/03/21.

עוד טען המבקש כי בשל הליכי גירושין, מאז חודש ינואר 2020 עזב את הבית המשותף לו ולאשתו, חזר להתגורר בבית הוריו, ועל כן לא קיבל לידי מכתב ההתראה שנמסר לאשתו ביום 25/10/20. בעניין זה הבהיר כי טרם שינה כתובתו במרשם האוכלוסין, אולם במעמד הדיון הציג בפניו מסמך ממנו אכן עולה כי מצוי בהליך גירושין וכי מאז חודש ינואר 2020 עזב את ביתו והקשר בינו לבין אשתו נותק.

בסופו של יום, עתר המבקש כי ינתן לו פרק זמן קצוב, במסגרתו לא תופעל פקודת המאסר, וזאת על מנת לאפשר לו לשלם הקנס.

6. בית המשפט העליון קבע בהלכת אזולאי כי קנס מהווה ענישה כלכלית ולמאסר חלף קנס קיימות שתי תכליות - אכיפתית ועונשית.

עוד קבע בית המשפט העליון כי "ענייני פריסה ודחייה של חובות ישמרו למרכז לגביית קנסות, בהיותו גוף ייעודי המוסמך לכך על פי החוק ... ככלל, אין לבית המשפט הפלילי סמכות מקבילה לסמכות המרכז לגביית קנסות להורות על דחייה או פריסה של קנסות" (ראו: סעיף 73 לפסק הדין).

משקבע כך בית המשפט העליון, ברי כי לבית המשפט בבקשה זו אין סמכות לדון בבקשתו של המבקש לפרוס תשלום החוב והכרעתי זו תעסוק אך בשאלת ביטול ו/או עיכוב ביצוע פקודת המאסר.

7. באשר לסמכות להורות על עיכוב או דחייה של פקודת מאסר חלף קנס קבע בית המשפט העליון בהלכת אזולאי כי סמכות זו נתונה לבית המשפט. באשר להפעלת סמכות זו ציין כי:

"הליך ההשגה השיפוטית נוסח הלכת גוסקוב לא נועד להחליף את שיקול דעת המרכז. זאת, לאור החשש מפניות חוזרות ונשנות של חייבים לבית משפט ופגיעה בתמריץ לשלם את החוב ולפעול לפריסתו מול הגוף המוסמך. סמכות בית המשפט לעכב את ביצועו של מאסר חלף קנס מכוח הלכת גוסקוב נועדה לוודא קיומו של הליך הגון ולאפשר לחייב להעלות טענותיו בפני בית המשפט בטרם

יופעל הצו. דחיית תשלום הקנס והמאסר תחתיו בנסיבות מעין גוסקוב צריכה להיעשות במשורה" (ראו: סעיף 73 לפסק הדין).

8. מהפירוט לעיל, ולאחר שגם נבחנו טענותיו של המבקש, עולה כי גזר הדין ניתן בנוכחות המבקש ולבקשתו בית המשפט אפשר תשלום הקנס ב-10 תשלומים. טענתו כאילו המתין שבא כוחו יעביר לידי שוברים לטובת תשלום החוב איננה יכולה להחזיק מים, שכן ברי כי החלטת בית המשפט בגזר הדין באשר למועד תחילת תשלום החוב חייבה את המבקש לפעול באופן יזום כדי לעמוד בהחלטת בית המשפט. גם אם פנה לבא כוחו וזה לא העביר לידי את שוברי התשלום - היה עליו לפנות בעצמו לבית המשפט לקבלת השוברים.

עוד עולה כי מאז העברת הטיפול למרכז לגביית קנסות, המרכז פעל כנדרש - שלח 2 דרישות תשלום לכתובתו של המבקש, ואף פעל בהליכי גבייה בדמות עיקול לצורך גביית החוב טרם הפעלת פקודת המאסר.

מעבר לאמור, בניגוד לטענת המבקש כאילו לא ידע /שכח מקיומו של החוב - הוכח כי במרוצת השנים המבקש הגיש בקשה להסדרת חוב זה, בקשה שניתן לה מענה על ידי המרכז לגביית קנסות, כך שברור כי גם טענתו כאילו לא ידע שקיימים כנגדו הליכים הופרכה.

כשאלה פני הדברים, ניתן לקבוע כי במקרה דנן פעל המרכז לגביית קנסות באופן מיטבי בכדי לדרוש ולגבות החוב מהמבקש, בעוד שהמבקש שקט על שמריו ובהחר מטעמיו שלו להתעלם מקיומו של החוב ולא עשה דבר, במשך שנים ארוכות, כדי להסדיר חובו למעט הגשת בקשה אחת לפריסת תשלומים.

9. בהתאם להלכת ג'סאר (ראו: בש"פ 9098/15 ג'סאר נגד מדינת ישראל (19/01/16)), לצד האינטרס לתמרץ חייבים לשלם קנסות, קיים גם האינטרס לגבות את הקנס, שהרי הכוונה המקורית בגזר הדין הייתה לגזור עונש בעל רכיב כלכלי ולא להטיל עונש מאסר. במצב דברים זה, ככל שדחיית ביצוע המאסר לתקופה מוגבלת לא תפגע בצורך להמריץ חייבים לשלם חובם אך היא עשויה להגשים את האינטרס של גביית החוב - ניתן לשקול דחיית ביצוע המאסר (ראו: פסקה 6 לפסק הדין).

10. במקרה דנן, עת פנה המרכז לגביית קנסות בהליך של הוצאת פקודת מאסר חלף קנס - פעל המרכז כנדרש. כעולה מהמפורט לעיל, בהתאם להלכת גוסקוב, הומצא למבקש במסירה אישית מכתב התראה טרם הפעלת הפקודה.

בדין יום 15/03/21 עלה כי מכתב ההתראה הומצא למבקש ביום 25/10/20 בהתאם לכתובת הידועה במרשם האוכלוסין ואשת המבקש חתמה על אישור המסירה. על פניו, פעולה זו מהווה אישור מסירה כדין ועומדת בדרישת החוק והפסיקה.

אלא שבמעמד הדיון הציג המבקש לבית המשפט מסמך ממנו עולה כי מאז חודש ינואר 2020, כ-10 חודשים טרם ביצע ההמצאה - עזב המבקש את הבית המשותף לו ולאשתו ומאז נותק ביניהם הקשר.

כך יוצא כי על אף שהמבקשת עמדה בדרישת החוק ודין היה לדחות בקשתו של המבקש על הסף - באופן מהותי הצליח המבקש להראות כי קיים ספק באם מכתב ההתראה הגיע לידי.

לא זו אף זו, במעמד הדיון הבהיר המבקש כי ככל שיינתן לו פרק זמן קצוב הוא יוכל לעמוד בתשלום החוב.

במצב דברים זה שוכנעתי כי משקיים ספק האם בפועל הגיע מכתב ההתראה לידי המבקש, ובשים לב להצהרתו במעמד הדיון לפניי, יש לאפשר למבקש פרק זמן מוגבל בלבד בו פקודת המאסר תעוכב, וזאת לצורך תשלום קרן הקנס.

11. סוף דבר אני מורה על עיכוב ביצוע פקודת המאסר למשך 45 יום מהיום, וזאת על מנת לאפשר למבקש להסדיר תשלום קרן הקנס.

מובהר כי ככל שקרן הקנס לא תשולם, המשיבה תוכל לממש פקודת המאסר אף ללא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

באשר לריבית הפיגורים שהצטברה לאורך השנים - על המבקש לפנות למרכז לגביית קנסות בבקשה מתאימה.

11. ההחלטה תומצא בדחיפות לצדדים.

12. זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.